

۷ مارچ ۲۰۱۴

هاشم انوری

زن یعنی:

مادر، همسر، خواهر و دختر

قبل از همه هشتم مارچ روز جهانی زن را به زنان سراسر جهان بالاخص زنان رنج‌دیده کشور عزیزم افغانستان از صمیم قلب تبریک و تهنیت گفته و به پیشواز این روز والا خواستم شعر زیبایی از شاعر برجسته و زیبا کلام تاجکستان مرزا تورسون زاده (۱۹۱۱-۱۹۷۷) را برای خوشی هرچه بیشتر زنان، این موجودات لطیف و مهربان تقدیم نمایم:

نارسیده باده ای در جام می ماندیم ما
بی تخلص، بی نسب، بینام می ماندیم ما
از محبت بیخبر، ناکام می ماندیم ما
کور مادر زاد در ایام می ماندیم ما
بد گهر، بد ذات، بد فرجام می ماندیم ما
بی چراغ روشنی در شام می ماندیم ما
لب فروبسته بهم چون لام می ماندیم ما
ورنه چون سنگ سر احرام می ماندیم ما

زن اگر آتش نمی شد، خام می ماندیم ما
زن اگر ما را نمی بخشید عمر جاویدان
گر نمی دیدیم ما از کودکی آغوش گرم
گر به چشم ما نمی دوشید مادر شیر خویش
گر نمی آموختیم از زن ره و رسم ادب
زن اگر آتش نمی شد، خانه ما سرد بود
گر کلام اولین از زن نمی آموختیم
آتش زن بود که ما سوختیم و ساختیم

با استفاده از همین موقع فرصت را غنیمت دانسته اندکی به تاریخچه و مزایای این روز خجسته در ادوار گذشته مروری

مختصری می نمایم، و آن اینکه زنان در سراسر جهان با مشکلات زیاد این روز را کمائی و ثبت تاریخ جهان نمودند، که با درج این روز بشکل زرین در صفحات تاریخ بشریت توانستند یکبار دیگر حقوق حقه و از دست رفته خود را که خالق یکتا به همه انسان ها به شکل یکسان ارزانی نموده بدست بیاورند، که این بذات خود مشت محکمی بر فرق خشونت و مرد سالاری بشمار می رود.

زنان کارگر امریکا در هشتم مارچ ۱۸۵۷ در نیویارک دست به تظاهرات زدند و خواستار دستمزد بیشتر و کاهش ساعات کار از کارفرمایان گردیدند، که این عمل ایشان از طرف پولیس توأم با لت و کوب به بنبست کشانده شد.

در سال ۱۹۰۷ همین زنان کارگر نیویارک پنجاهمین سالگرد تظاهرات سال ۱۸۵۷ میلادی را جشن گرفتند و در سال ۱۹۱۰ تحت شعار «حق رأی به زنان» یکبار دیگر با خواست حقوق مساوی و پیشنهاد آخرین روز یکشنبه ماه فیبروری بنام «روز زن» دست به تظاهرات زدند.

در سال ۱۹۱۰ زنان اروپائی در دومین کنفرانس زنان سوسیالیست مسئله تعیین روز بین المللی زن را پیشنهاد نمودند، که بلاخره ۱۹ مارچ به نام روز بین المللی زن قبول، اما به تصمیم نهائی نرسید. در ۱۹ مارچ ۱۹۱۱ هزاران زن اروپائی با گردهمائی سراسری دست به تظاهرات زدند که در نتیجه عده زیادی ازین زنان مبارز توسط پولیس دستگیر شدند.

د پائو شمیره: له ۱ تر ۳

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

پاڼه: دلیکنی دلیکنی بنی پازوالی د لیکوال په غاړه ده، هبله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولئ

در سال ۱۹۱۳ سازمان بین المللی زنان ۸ مارچ را به پاس ارج گزاری به مبارزات زنان امریکا (۱۸۵۷) به عنوان «روز جهانی زن» انتخاب کرد، که در همین سال کارگر و زنان منور روسیه تزاری هم پشتیبانی خود را از این حرکت انقلابی اعلام نمودند.

در شروع سالهای جنگ جهانی اول ۱۹۱۴ الی ۱۹۱۶ مبارزات زنان بنابر انشعابات در صفوف جنبش زنان برگزاری سراسری روز جهانی زن را به موانع روبرو ساخت، اما در سال ۱۹۱۷ بنابر تظاهرات زنان کارگر پترگراد علیه جنگ و گرسنگی که در زمان زمامداری تزار دامنگیر کشور روسیه شده بود، تحت شعار «نان و صلح» اولین زنگ انقلاب سوسیالیستی را با اعتصاب عمومی بصدا درآوردند تا اینکه ۸ مارچ ۱۹۱۷ بیک روز تاریخی و خاطره انگیز مبدل شد.

در دهه ۳۰ میلادی که جهان باز بسوی جنگ یعنی جنگ جهانی دوم ۱۹۳۹-۱۹۴۵ کشانده می شد روز جهانی زن یکبار دیگر در کشور های تحت قیادت فاشیزم هتلری غیرقانونی اعلام گردید.

در دهه ۶۰ میلادی نهضت زنان و روز جهانی زن در پهلوی دیگر نهضتهای مترقی و انقلابی جهان در کشور های

آسیا، افریقا و امریکای لاتین رشد و توسعه نمود که مثال خوب و زنده اش دهه دیموکراسی افغانستان است که **زنان افغان** دوشادوش مردان در فعالیتهای اجتماعی به مقایسه بسیار کشور های جهان سوم سهم چشمگیری داشتند.

روز جهانی زن بعد از مبارزات و مظاهرات خستگی ناپذیر زنان اروپا و امریکا بر ضد سنن و قوانین خود ساخته مذهبیون کلیسا مانند اعلامیه اخیر شورای "علمای افغانستان" که همه حقوق و ارزشهای اجتماعی زنان و دختران ما را در این قرن ۲۱ زیر پا نموده، در سال ۱۹۷۷ از طرف سازمان ملل متحد بتاريخ ۸ مارچ بشکل رسمی وارد تقویم این سازمان گردید.

بدبختانه حوادث ۳۵ سال اخیر در افغانستان، بزرگترین صدمات اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی، سیاسی، اخلاقی و تاریخی را در پیکر جامعه و ملت ما حواله کرد، و هر یک ازین دوره های تاریک و پُر از اختناق که توسط یکعده خود کامه و منفعت جو (افراطیون چپ و راست) اداره میگردید مردم ما را از کاروان تمدن جهانی حد اقل ۵۰ سال به عقب راندند.

د پانو شمیره: له ۲ تر ۳

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de یادونه: دلپکني د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له رالپولو مخکي په خير و لولئ

این بی فرهنگان چپی و راستی با استفاده از نام دیموکراسی و اسلام چه مظالم نبود که در حق ما نکردند. البته بعد از دوره عصر حجر طالبان زن و مرد پیر و جوان به آرزوی این بودند که بلاخره دنیا و جامعه جهانی به کمک شان رسیده تا مردم، مخصوصاً زنان افغانستان بتوانند بیک زندگی انسانی دست یابند، نفس راحتی بکشند و از حد اقل حقوق، آزادی و مزایای زندگی که خداوند برایشان اعطا نموده برخوردار گردند، اما با تأسف که این آرزو های شان در این ۱۳ سال اخیر با سیاستهای ضد و نقیض دولت جنگسالاران به رهبری حامد کرزی نقش بر آب شد.

اینها از حق کی و چه وقت دفاع می کنند؟

خشونت علیه زن در این دوره زمامداری کرزی یکجا با رهبران تنظیمهای خود فروخته به اوج خود رسیده و هیچ منبع یا مرکزی نیست که به داد زن در افغانستان برسد. طبق آخرین گزارش های خبری در روز شنبه تاریخ اول مارچ ۲۰۱۴ مژگان مصطفوی معین پالیسی وزارت امور زنان در نشست خبری در کابل به خبرنگاران گفت که بالاترین رقم خشونت در کابل (اقامتگاه کرزی و تیم مافیائی اش) علیه زنان صورت گرفته است. نامبرده رقم خشونت را از سال ۱۳۹۱ تا کنون ۴۵۰۵ قضیه در ۳۲ ولایت راپور داد. طبق اظهارات خانم مصطفوی خشونت ها از نگاه فیصدی قرار ذیل است:

کابل ۹۸۰ قضیه (۲۱,۸٪)
 هرات ۶۷۳ قضیه (۱۴,۹٪)
 تخار ۳۸۸ قضیه (۷,۵٪)
 بلخ ۲۳۲ قضیه (۵,۲٪)
 کاپیسا ۲۱۵ قضیه (۴,۸٪)

که در نتیجه، ۵ ولایات فوق ۵۴,۵ فیصد کل قضایای ثبت شده را تشکیل میدهد. به گفته معین پالیسی وزارت پالیسی ساز امور زنان ۲۵ نوع خشونت علیه زنان در افغانستان صورت گرفته است که ۱۹ نوع آن در قانون منع خشونت علیه زنان ذکر شده و برایش جزا تعیین گردیده است اما ۶ نوع آن از مواردی است که قانون برای آن کدام جزای پیشبینی نکرده است.

بانو مصطفوی همچنان علاوه نمود که از مجموع خشونت های که علیه زنان در افغانستان صورت گرفته است، ۳۲۷ مورد آن قتل و ۱۸۲۶ مورد دیگر شامل لت و کوب میباشد.

در همین حال امرالله ابدالی رئیس عمومی تفتیش قضائی ستره محکمه که در این نشست صحبت میکرد گفت که تا کنون ۱۰ دوسیه خشونت علیه زنان از سوی آنان بررسی و مجرمان محکوم به اعدام شده اند. **(حتمی واسطه یا زور ندارند)**

در پایان یکبار دیگر این روز خجسته و میمون را به تمام زنان جهان و افغانستان عزیز تبریک میگویم و از خداوند بی نیاز تمنا مینمایم که آه و درد آن خانم های تحت ستم را هر چه زودتر بشنود و عاملین خشونت، ظالمان، که در قتل و کشتار و چور و چپاول دارائیهای مردم دست دارند و عالمان جعلی که قوانین مضحک و ناپسند را در این قرن ۲۱ از درون خود میکشند و بالای مردم بیدفاع ما قابل تطبیق میدانند، در هر کجائی که هستند به غضب خود گرفتار نماید.

پایان

د پانوی شمیره: له ۳ تر ۳

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلپیکني د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکي په خير و لولئ